PATIDAR
BUILDCON LIMITED

PATIDAR BUILDCON LTD.

Regd. Off.: Lati Bazar, Joravarnagar - 363 020
Dist. Surendranagar (Gujarat)

E-mail : patidarbuildconltd@rocketmail.com
CIN No.: L99999GJ1989PTC058691

Ref. No.: Date :

Date: 15/08/2022

To,
Gen. Manager (DCS)
BSE Limited.
P J Towers, Dalal Street,
Fort, Mumbai-400001

SUB: INTIMATION OF ADVERTISEMENT IN NEWSPAPER UNDER REGULATION 47 OF SEBI (LISTING OBLIGATIONS AND DISCLOSURE REQUIREMENTS) REGULATIONS 2015.

REF: COMPANY CODE BSE: 524031

Dear Sir,

Please find enclosed herewith copy of Advertisement given in newspaper of unaudited financial results for the Quarter ended on **30th June, 2022** in compliance of Regulation 47 of SEBI (Listing Obligations and Disclosure Requirements) Regulations, 2015. The said financial results were reviewed by Audit committee and approved by the Board of Directors at its meeting held on **13th August, 2022.**

You are requested to take the same on your record.

Thanking You.

Yours Sincerely,

FOR, PATIDAR BUILDCON LIMITED

Patidar Buildcon Limited * Joravarnagar *

MR. RAJNIKANT PATEL
MANAGING DIRECTOR
(DIN: 01218436)

EDITORIAL

Cold comfort: On inflation and government intervention

The latest retail inflation numbers point to a slight softening in the pace of price gains, and that should provide policymakers some solace that recent interventions appear to be working. Inflation measured by the Consumer Price Index (CPI), slowed 75 basis points from April's 95-month high of 7.79%, to 7.04% in May. While it is hard to quantify the effect that the RBI's surprise 40 basis points interest rate increase of early May had on prices, the Centre's May 21 decision to cut the excise duty on petrol and diesel by ?8 and ?6, respectively, seems to have had an immediate impact. Inflation in the transport and communication category of the CPI slowed by 137 basis points to 9.54% last month. This key category, with a weight of 8.59 that places it behind only cereals and housing, captures the pump prices of the main transportation fuels, making it a crucial indicator of price pressures in the economy. A closer look, however, shows inflation in the category continued to quicken sequentially, even if at a slower pace. Disconcertingly, rural consumers, who have comparatively lower purchasing power than their urban peers and yet are heavily reliant on the fuels for farm operations, experienced a significantly slower softening of only 42 basis points in the year-on-year pace. With the price of the Indian basket of crude oil now having surged by almost 8.5% from April to a 10-year high this month, and the rupee plunging to successive new record lows against the dollar, it would be unwise to drop one's guard especially given the pass-through impact transportation costs have on most other prices. Food prices, the other driver of retail price gains, offered far less respite with the Consumer Food Price Index (CFPI) inflation slowing by only 34 basis points to 7.97%. City consumers experienced an acceleration in food price gains as urban CFPI inflation quickened 11 basis points to 8.2% last month. Nine of the 12 items on the food and beverages sub-index of the CPI, also quickened sequentially, resulting in the month-on-month inflation accelerating 30 basis points from April's pace. Prices of vegetables and those of meat and fish surged 18.3% and 8.23%, respectively, from their year-earlier levels, adding to the nutritional precarity of low-income households. And even though inflation in edible oils slowed from April's pace, there is no room for complacency given that price gains in the vital cooking medium were still running at 13.3% amid persistent supply concerns in the wake of the Ukraine war and the disruption in sunflower oil imports. May's wholesale price data also provide little comfort, with headline WPI inflation quickening to a fresh high of 15.9%. With the RBI's consumer confidence survey showing an appreciable deterioration in households' expectations of the one-year ahead price level, authorities must stay laser-focused on the battle to tame inflation.

End the war: On Russia-Ukraine conflict

The battle for Severodonetsk, the easternmost part of the Donbas where the Ukrainian forces still have defensive positions, has entered the final phase with Russian troops destroying all bridges over the Donets river linking the city with its sister city, Lysychansk. The Russians now have more than 80% control of the industrial city, with the remaining Ukrainian troops trapped without supplies. If Russia takes control of Severodonetsk and Lysychansk, the entire Luhansk Oblast will be in its hands, allowing it to march towards Kramatorsk, the last industrial city in the Donbas still with Ukraine. In recent weeks, Ukrainian troops have taken heavy losses with Russian forces blasting their way into Severodonetsk using artillery fire. Officials in Kyiv have said that up to 200 Ukrainian soldiers are being killed every day and troops are running out of shells and ammunition. While these public statements have been in part to push Western allies to ramp up weapons supplies, they also draw a bleak picture of the situation in the east. Despite their brave resistance in the north and northeast, which forced Russia to retreat from around Kyiv and Kharkiv, the Ukrainians never stood a chance to push the Russians back in the Donbas.

The West's strategy has been two-fold. It has sent money and weapons to Ukraine to help it resist Russian aggression and slapped biting sanctions on Moscow to make the war economically painful. While arming Ukraine has certainly slowed down Russia's advances (with heavy losses across the battlefronts), it has failed to stop the Russian war machine. Russia has taken most of the key cities in the east and south, including Mariupol, Berdyansk and Kherson, and Severodonetsk could be the next. The economic sanctions have had a mixed result. Sanctions have hit Russia hard and its economy is expected to contract by 8.5% this year. But, at the same time, it has continued to reap a windfall from high oil and gas prices, while, on the other side, soaring inflation has hit the global economy. And Ukraine's economy, needless to say, faces collapse. As the 'weapons and sanctions' approach has been unsuccessful in its objectives, other options should also be explored to end the war. Between the maximalist positions taken by Russia and the U.S., France, Germany and Turkey have maintained some lines of communication with Moscow and Kyiv. These countries should push both sides for talks and try to revive new proposals where all sides get something and lose something in return for peace. Ending the conflict is an imperative not just for Ukraine but also for the world that has been battered by high prices of everything, from food to fuel. Russia, whose invasion has pushed the world to the brink of a devastating security and economic crisis, has the primary responsibility to end this war through a political settlement. The battle for Severodonetsk, the easternmost part of the Donbas where the Ukrainian forces still have defensive positions, has entered the final phase with Russian troops destroying all bridges over the Donets river linking the city with its sister city, Lysychansk.

The Russians now have more than 80% control of the industrial city, with the remaining Ukrainian troops trapped without supplies. If Russia takes control of Severodonetsk and Lysychansk, the entire Luhansk Oblast will be in its hands, allowing it to march towards Kramatorsk, the last industrial city in the Donbas still with Ukraine.

Printed & Published by Mayur C. Bhatt on behalf of Kalyani Pub. Pvt. Ltd Printed at : Dharti Printers C-3, Shankar Chember, Nr. Fadia Chamber, Asharam Road, Ahmedabad-2. Published From: 37/ A, Rajlaxmi Tanament, Opp. Rami Vidhyalaya, Laxmipura, Gorva,Vadodara

RBI is right to prioritise inflation management

The first bi-monthly meeting of the Reserve Bank of India's Monetary Policy Committee (MPC) for the current financial year reaffirmed its focus on inflation management. While the MPC voted to keep the policy rate unchanged at 4 per cent and retained its accommodative stance, the wording was changed to "remain accommodative while focusing on withdrawal of accommodation to ensure that inflation remains within the target going forward, while supporting growth." This statement sets the stage for a shift to a neutral stance in the next meeting and policy rate hikes in subsequent meetings. RBI has announced the withdrawal of some of the steps taken during the pandemic to support the economy. These will foster the normalisation of monetary policy. The central bank has acknowledged that the disruptions caused by the Russia-Ukraine crisis have upended their growth and inflation outlook. It has steeply revised its inflation projection from 4.5 per cent earlier to 5.7 per cent now for the current financial year. The projection is based on an average global crude oil price of $100 per barrel. While oil prices could swing either way, elevated non-fuel prices pose a substantial upside risk to inflation. The Food and Agriculture Organisation's (FAO's) Food Price Index, a gauge of global food prices, posted a record growth of 12.6 per cent from February. The surge in the index was broad-based, driven by a rise in prices of vegetable oils, cereals, meat, sugar and dairy products. Input cost pressures emerging from a broad-based surge in prices of industrial raw materials and supply chain disruptions are also likely to pose a sustained upward pressure on inflation.

During the last monetary policy announcement, there were concerns that the RBI was falling behind the curve in managing inflation at a time when globally many central banks including the US Federal Reserve, and the Bank of England have started raising rates and signalling aggressive rate hikes and are reducing their balance-sheet to normalise monetary policy and tame inflation. While the RBI has been managing liquidity infused into the system during the pandemic through the Variable Rate Reverse Repo Auctions (VRRR) to withdraw liquidity and Variable Rate Repo auctions to inject liquidity, it has now formalised the Liquidity Adjustment Framework (LAF). The LAF is a framework to absorb and inject liquidity into the banking system. The RBI has introduced the Standing Deposit Facility (SDF) as the lower bound of the LAF corridor to absorb liquidity. The idea of the SDF was first mooted by the Urjit Patel Committee report on the monetary policy framework. The RBI Act was amended through the Finance Act of 2018 to allow RBI to use this instrument. The SDF will be a facility available to banks to park their funds. The SDF will serve as the standing liquidity absorption facility at the lower end of the LAF corridor. At the upper end of the corridor is the Marginal Standing Facility (MSF) to inject liquidity. With the introduction of the SDF, the fixed rate reverse repo rate seems to be defunct. Through the SDF, the RBI can absorb liquidity without placing government securities as collateral, hence it will give greater flexibility to the central bank.The LAF is now a symmetric corridor with a width of 50 basis points. The policy repo rate is at the centre of the corridor, with the MSF 25 basis points above the policy rate and the SDF 25 basis points below the policy rate. The change also marks a shift away from reverse repo being the effective policy rate. During the pandemic, the reverse repo rate was reduced to incentivise banks to park lesser funds with the RBI and lend more. This led to the breakdown of the symmetric LAF corridor. With the introduction of the SDF, the RBI has reverted to a symmetric liquidity management corridor.

NSS, CMIE are surveys not comparable. Studies should not relate them

Incomplete data or the absence of data itself sets the ball rolling for economists to bring out their macroeconomic models to estimate sensational, eye-catching results, whether it be Covid-19-related deaths or the impact of the pandemic on the vulnerable population. Some economists have argued that the pandemic has directly impacted informal workers and those employed in smaller establishments by pushing them into poverty. Poverty estimation through the consumption approach has its challenges. Some researchers have been attempting to arrive at poverty estimates based on ancillary data available from the government or from other small sample studies. Recently, policy advisors and researchers at the IMF and World Bank have also attempted to estimate headcount ratios under various assumptions. The huge differences in the headcount ratios between the two studies only add to the confusion in the already complicated measurement issues of poverty in India.

The IMF has carried out the exercise using adjustments for private final consumption expenditure from the National Accounts Statistics and also using the expenditure incurred by the government under the public distribution system. The World Bank has tried to estimate headcount ratios using CMIE data from the consumer pyramids household survey from 2015 to 2019, relating it with the NSS consumer expenditure data from 2011 and data from other sources like the National Family Health Survey, the Periodic Labour Force Survey, the Situation assessment of Agriculture Households, and the All India Debt and Investment Survey. This exercise appears not to follow the basic principles of statistics.In fact, a lot of econometric tweaking has probably been carried out in an effort to relate the divergent data sets of NSS with CMIE. It may be noted that India uses the NSS consumption expenditure survey for the measurement of poverty and the results from it, carried out in 2017, are not available due to quality issues in the data collected. The World Bank paper appears to be based on unrealistic and unviable assumptions. First, the sample design of the NSS and CMIE surveys are different. The NSS adopts multistage stratified sampling whereas CMIE uses rotational sampling. Further, CPHS households have unequal sampling probabilities as households on the main streets have a higher likelihood of selection. Even the basic definition of the household is different in the two surveys. Unlike the NSS, the CPHS does not conduct a listing exercise and instead uses projections of households and population growth to construct sampling weights. It has been stated by various scholars that the NSS adequately captures information from the households at the lower end of consumption distribution but inadequately for those at the upper end. However, a lot of doubts have been raised about CMIE data in terms of its representativeness.

Second, NSS collects information on more than 345 unique items to arrive at consumption expenditure estimates whereas CMIE does so through 114 items. While NSS expenditure is based on a recall period of 30 days for food items and others over 365 days, the CPHS consumption expenditure is based on a recall period of the last four months. The attempt to make a comparison by using subgroups of expenditure like food, non-food, and durables may also not be of great help since errors in data collection from the two sources will not necessarily cancel out, but may be additive due to different sets of items. Third, there is a time difference between the data used from the NSS survey, which is for the year 2011, and the CMIE survey from 2015 to 2019. This lack of comparable years for the development of the model has introduced another error. Fourth, the change of weights in the CMIE survey at the household level using NFHS and other surveys may not correctly reflect the weighting pattern since the changes in consumption expenditure for a long period can bring out required demographic and other changes. Truly speaking, the measurement of poverty at the national level does not serve any policy purpose. One has to go down to the state, district, block and village level to identify pockets of poverty to develop and deliver special programmes needed in each case. India already has a measurement of multi-dimensional poverty that gives a better understanding of deprivation. Another initiative is the aspirational districts programme, which is being extended to the block level and provides the direction and location where specific interventions are required.

If at all the World Bank wants to estimate the poverty in India, it should use only the CMIE data which is available from 2015 onwards and measure changes in the poverty ratios, given the structural limitations of the survey. Alternatively, one can wait for the results of the survey that will be undertaken by the National Statistical Office between July 2022 and June 2023. The results are likely to be available a year or so after the completion of the survey.

Clinging on: on Imran Khan's ouster

After a week's delay, and twists and turns, Shehbaz Sharif has been voted in as Pakistan's new Prime Minister at the National Assembly. Mr. Sharif, who won a majority of 174 votes in the 342-seat Assembly, has been made to wait for days due to the attempts by Prime Minister Imran Khan — now ousted — to abrogate the No-Confidence Motion (NCM) process. While Mr. Sharif and the Opposition led by the Pakistan Muslim League (Nawaz) and the Pakistan People's Party, submitted a no-confidence motion on March 8, the debate was only scheduled on April 3 by Asad Qaiser, the National Assembly Speaker from Mr. Khan's Pakistan Tehreek-e-Insaaf (PTI) party. In the Assembly, Mr. Qaisar's deputy rejected the NCM over allegations of a "foreign conspiracy", which was followed by Mr. Khan resigning, asking the President to dissolve the Assembly and calling for elections. The Supreme Court stepped in to end the cascading crises, and reversed the Speaker's actions. Even when the Assembly was reconvened on April 9 under strict orders from the Court, the Speaker allowed a debate on the "foreign conspiracy" angle to drag on for hours, before the vote to oust Mr. Khan was finally allowed just short of midnight on Saturday. The ruling PTI seemed unwilling to give up power, and even proposed its own candidate, Foreign Minister Shah Mahmood Qureshi, before resigning from the Assembly en masse before Mr. Sharif was elected. Mr. Khan, who continues to allege his ouster was the outcome of an "international regime-change conspiracy", has vowed to now take his battle "to the people", and is likely to spend the rest of the Assembly's tenure, due to end in August 2023, in a political campaign against Mr. Sharif. After a week's delay, and twists and turns, Shehbaz Sharif has been voted in as Pakistan's new Prime Minister at the National Assembly. Mr. Sharif, who won a majority of 174 votes in the 342-seat Assembly, has been made to wait for days due to the attempts by Prime Minister Imran Khan — now ousted — to abrogate the No-Confidence Motion (NCM) process. While Mr. Sharif and the Opposition led by the Pakistan Muslim League (Nawaz) and the Pakistan People's Party, submitted a no-confidence motion on March 8.

સંઘર્ષના દિવસોમાં તેને વિખ્યાત સમાજસેવક બનાવ્યો

ભારતમાં ખાસ કરીને પંજાબ, હરિયાણા અને રાજસ્થાનમાં હમણાં કિસાનોનાં અધિકૃત-બિનઅધિકૃત આંદોલનોનો દોર ચાલી રહ્યો છે. ખેડૂતોને ધારી કમાણી નથી થતી, ખેડૂતો દેવાના ઓથાર તળે દબાઈને આત્મહત્યા કરતા હોય એવા સમાચાર તો છાશવારે આવે છે. એમાંય મહારાષ્ટ્રનો ખેડૂત એટલે કે જાણે બિચારો ખેડૂત એવી ધારણાઓ છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષથી લોકોના મનમાં ઘર કરી ગઈ હતી. આવા સમયે મહારાષ્ટ્રના જ ઓસ્માનાબાદ જિલ્લાના એક ખેડૂતની જીવનકથની ન ફક્ત બીજા નાસીપાસ થયેલા ખેડૂતો, પણ ધંધામાં નિષ્ફળ ગયેલા અનેક લોકો માટે પણ પ્રેરણાદાયક છે.

ઓસ્માનાબાદના નિપાની ગામનો ૫૦ વર્ષનો રાજશેખર પાટીલ એક એવો ખેડૂત છે જે એક સમયે લાખો રૂપિયાનું દેવું ધરાવતો હતો પણ આજે કરોડો કમાય છે. હા, તમે બિલકુલ સાચું સાંભળ્યું. આ રાજશેખર આજથી ૨૩ વર્ષ પહેલાં રૂપિયા દસ લાખનું દેવું ધરાવતો હતો. તેના પિતા અચાનક પેરેલિસિસના હુમલામાં ફસડાઈ પડ્યા હતા ત્યારે ગામમાં આટલા પૈસા ચૂકવવાના બાકી હતા, પરંતુ આજે ખેતીવાડીના ધંધામાં જ કરોડો કમાય છે.

જોકે, આવી ધીકતી કમાણી કરવા ખેડૂતોએ થોડું ઓફબીટ વિચારવું પડે, થોડું સાહસ અને જોખમ પણ ખેડવું પડે અને ખાસ્સી એવી મહેનત પણ કરવી પડે. રાજશેખરે પણ પોતાનું ધ્યાન એક એવી ચીજના ઉત્પાદન પર કેન્દ્રિત કર્યું જે તેને તારી ગઈ. જી..હાં, તેણે પરંપરાગત ખેતીવાડી છોડીને વાંસના છોડ ઉછેરવા માંડ્યા. આજે તો એ વિવિધ ૫૦ જાતના વાંસના છોડ અર્થાત્ બાંબુ ઉગાડી રહ્યો છે અને દામ ઉપરાંત નામ પણ કમાઈ રહ્યો છે. કરોડોની કમાણી ઉપરાંત તેના ખાતામાં આજે ૪૦થી વધુ એવૉર્ડ્સની પૂંજી પણ પડી છે.

૧૯૯૨માં રાજશેખરે એગ્રિકલ્ચરને લગતી ડિગ્રી તો હાંસલ કરી, પરંતુ તે પૂરા શિક્ષણકાળ દરમ્યાન ટેન્શનમાં જ હતો. તેના પિતા એ સમય દરમ્યાન જ લકવાગ્રસ્ત થયા હતા અને એ સમયે ૧૦ લાખનું દેવું એટલે અધધધ કહેવાય. દેવામાંથી બહાર નીકળી શકાશે કે કેમ એ જ મોટો પ્રશ્ન હતો.

તેનું ગામ પણ જેવું નામ એવા જ ગુણ ધરાવતું હતું. નિપાની એટલે જ્યાં પાણીની અછત હોય એવું ગામ. યસ, રાજશેખરના ગામમાં પાણી અને વીજળીની પારાવાર અછત હતી. રાજશેખર ખેતીવાડીના વિષયોમાં ગ્રેજ્યુએટ તો થયો, પરંતુ આ જ કારણોસર ખેતી કરવા માગતો ન હતો. તે માનતો હતો કે આ પારંપરિક ખેતીવાડીથી તો પિતાનું દેવું ચૂકવી શકાય એમ નથી. એટલે એણે તો સિવિલ સર્વિસ જેવી સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓ આપવાની તૈયારી પણ કરી લીધી હતી. પણ અફસોસ તે આવી દરેક જાતની પરીક્ષાઓમાં પણ ફેલ થયો. એક તો દેવાનો ભાર અને ઉપરથી પરીક્ષાઓમાં મળેલી નિષ્ફળતા, આ બેઉને કારણે તેને પોતાના ગામમાં જ અનેક અપમાનો સહન કરવા પડતાં હતાં.

આવા સંઘર્ષના દિવસોમાં તેને વિખ્યાત સમાજસેવક અને રાળેગણ સિદ્ધિના ઉદ્ધારક અણ્ણા હઝારે વિશે સાંભળવા મળ્યું. પોતાના ગામથી ૩૫૦ કિ.મી. દૂર આવેલા આ ગામમાં નખશિખ ખેડૂત અને સંત સમા અણ્ણા હઝારેએ ખેતીવાડી ક્ષેત્રે ક્રાંતિ આણી હતી. આ ગામને ટેંકર મુક્ત કરવામાં અને વૉટર કન્ઝર્વેશનની આધુનિક શૈલી અપનાવવામાં તેમનો મહત્ત્વનો ફાળો હતો. રાજશેખરને બીજે ક્યાંકથી તો આશા ન હતી એટલે તેણે અણ્ણા સાથે કામ કરવાનું વિચાર્યું. અણ્ણાએ ગ્રામીણ વિકાસના પોતાના કામ માટે રાજશેખરને મહિને રૂપિયા ૨૦૦૦ આપવાનું કબૂલ્યું.

રાજશેખરે ૧૯૯૯ સુધી વિવિધ પાણીસંગ્રહની યોજનાઓ પર કામ કર્યું. છેલ્લે એનો પગાર ૬૦૦૦ હતો ત્યારે તેને ગામના ઘરેથી કહેણ આવ્યું કે ભાઈ અહીં આવીને લગ્ન કરીને ઠરીઠામ થા અને કુટુંબની જવાબદારી ઉપાડ. તે સમયે રાજશેખરની ઉંમર ૨૭ વર્ષની હતી. તે ગામ પરત ફર્યો અને પોતાના પિતાની ૧૬ એકર જમીન પર શાકભાજી અને ફળોની ખેતી કરવાનું શરૂ કર્યું.

એક એકરના પટ્ટામાંથી શરૂઆત કરીને એ ધીરે ધીરે પૂરા વિસ્તારમાં કેરી, ચીકુ, ગુઝબેરી, જાંબુ જેવાં અનેક ફળો ઉગાડવા લાગ્યો. આ વ્યવસ્થાથી તેને એક ફાયદો થયો. તે રોજના પાંચથી દસ હજાર કમાવા લાગ્યો. તેને લાગ્યું કે શાકભાજી કરતાં ફળોની ખેતીમાં વધુ કમાણી છે.

૨૦૦૨માં તેને ગામની એક એવી વ્યક્તિ સાથે મુલાકાત થઈ જે પોતાની પાસે રહેલા ૪૦,૦૦૦ જેટલા વાંસના રોપાઓને ફેંકી દેવા માગતી હતી. એ આ બાંબુના છોડોને વેચીને પોતાનો ધંધો વિકસાવવા માગતી હતી, પરંતુ કમનસીબી એ હતી કે કોઈ ખરીદદાર જ નહોતો મળતો. આખરે તેના લગભગ અઢી એકરમાં રોપાયેલા આ છોડવાને મફતમાં કાઢીને પોતાની જમીનને મુક્ત કરવા માગતો હતો જેથી કોઈ અન્ય ઉત્પાદન આ જગ્યામાં લઈ શકાય. રાજશેખરે આ બધા જ રોપા લઈ લીધા. તેના મગજમાં પણ કોઈ ચોક્કસ આઈડિયા ન હતો કે આ વાંસના રોપાનું શું કરવું, વધુમાં વધુ તેને એ વિચાર આવ્યો કે આ રોપાઓ વધશે તો તેની ફળોની વાડીઓના સંરક્ષણ માટે કુદરતી દીવાલો ઊભી થઈ જશે.

આ રોપાઓને પોતાની જમીનમાં રોપી તેમને માટે મહેનત કરીને સિંચાઈ વ્યવસ્થા ઊભી કરી. જોતજોતામાં રોપાઓ મોટા થવા લાગ્યા. ૨૦૦૫માં તો પોતાના વિકસિત બાંબુનાં વૃક્ષોનું વેચાણ થવા લાગ્યું. તેને તો આ શ્રમ એટલો ફળ્યો કે ફક્ત વાંસના પૂર્ણ કદના ઝાડના વેચાણમાંથી જ તેને વર્ષના વીસ લાખ રૂપિયા મળવા લાગ્યા. પછી તો આ ક્ષેત્રમાં તેનો રસ વધ્યો. તે નજીકની માર્કેટમાં જઈને વાંસની અનેક જાતો શોધી તેની ખેતી કરવા લાગ્યો. કેટલીક જાતો હવામાન પચાવીને ઊગી નીકળતી તો કેટલીક નિષ્ફળ પણ જતી.

પરંતુ છેલ્લે તે વાંસની લગભગ ૫૦ જેટલી વરાઈટીની આખી નર્સરી બનાવવામાં સફળ રહ્યો અને ધીકતી કમાણી કરવા લાગ્યો. અત્યારે રાજશેખર પાસે ૩ લાખ બાંબુના મૂળ-થડ અને એક લાખ જેટલા નાના રોપાઓનો સ્ટોક મોજૂદ છે. વિવિધ સરકારી યોજનાઓ પણ તેની કમાણી વધારતી ગઈ. સરકારે એવો કાયદો કાઢ્યો કે બાંબુ એક પ્રકારનો છોડ કે ઘાસ જ છે અને તેને કોઈ પણ ખેડૂત કોઈ પણ જાતની પરવાનગી વિના વાવી શકે, ઉછેરી શકે અને વેચી શકે છે. બાંબુનું અધધધ વેચાણ તેના અનેક ઉપયોગોને કારણે છે. તેમાંથી કાગળ, અગરબત્તી માટેની લાકડીઓ, ટૂથપિક્સ, ચારકોલ, ઈથેનોલ, મિથેનોલ, પ્લાયવુડ, આઈસક્રીમ કે કેન્ડી માટેની લાકડીઓ જેવી અસંખ્ય ચીજો ઉપરાંત ફર્નિચર પણ બનાવી શકાય છે. સરકારી કાયદો આવતાં જ અનેક ખેડૂતો તેની પાસે આ વાંસ ઉગાડવાની ટેક્નિક શીખવા આવવા લાગ્યા. રાજશેખર ખુદ કહે છે કે આ બાંબુને સરકારે ઘાસની શ્રેણીમાં મૂકીને ખેડૂતોને તે ઉગાડવાની પરમિશન આપી તે મોટો ટર્નિંગ પોઈંટ હતો.

તે પોતે જ કબૂલે છે કે આ ધંધામાંથી તેને પોતાની જમીનમાંથી વર્ષેદહાડે કરોડ રૂપિયા મળે છે. તેણે પોતે વધુ જમીન ખરીદી છે. હાલમાં તેની પાસે કુલ ૫૪ એકર જમીન છે.

એ કહે છે કે બાંબુની ખેતી કોઈ પણ કરી શકે છે. તેને ઓછું પાણી જોઈએ છે. તેનો જાળવણીનો ખર્ચ પણ ઓછો આવે છે. વળી ત્રણથી ચાર મીટરના અંતરે ઉગાડેલા આ વાંસની વચ્ચેના ભાગમાં ફળફળાદિ પણ ઉગાડી શકાય છે. તે હવે જાણે આ ક્ષેત્રનો માર્ગદર્શક બની ગયો છે. તેણે વાંસની ખેતી નફાકારક રીતે કેવી રીતે કરવી તેને લગતા હજારો વિડિયો પણ બનાવ્યા છે જે યુટ્યુબ પર તમને જોવા મળે. તેના સાડાસાત હજારથી વધુ સબસ્ક્રાઈબર છે.

અણ્ણા પાસેથી રાજશેખરને પાણીની બચત અંગેનું જ્ઞાન મળ્યું તે પણ હવે તે અપનાવીને પોતાના ગામના અને આસપાસના વિસ્તારોને દુષ્કાળમુક્ત બનાવવાનું સામાજિક કાર્ય કરી રહ્યો છે. તેનાં જ્ઞાન અને કમાણીને લીધે એક વખત ગામમાં હડધૂત થતો રાજશેખર હવે ગામનો એક આદરપાત્ર માણસ બની ગયો છે. પોતાની સફળતા વિશે કહેતાં રાજશેખર કહે છે કે, 'કોઈ પણ કામ પાછળ ગાંડાની માફક લાગી જવું પડે. શરૂઆતમાં મેં જ્યારે મારા ખેતરમાં બાંબુ વાવવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે લોકો મને પાગલ કહેતા હતા, પરંતુ આજે એ જ લોકો મને બુદ્ધિશાળી કહે છે.'

યસ, કોઈ પણ ધંધામાં સફળ થવા માટે એક જાતનું ક્રેઝીપણું એટલે કે ગાંડપણ સવાર થવું જોઈએ. આ ગાંડપણ જ માણસને સફળતાનો રસ્તો દેખાડે છે એ રાજશેખરના જીવન પરથી સાબિત થાય છે. ક્યારેક નકામી ગણાતી વસ્તુઓ ભવિષ્યમાં એટલી ફાયદાકારક બની જાય છે કે દેવાદારને પણ કરોડપતિ બનાવી શકે છે.

મહારાષ્ટ્રના એક ખેડૂતની જીવનકથની , પણ ધંધામાં નિષ્ફળ ગયેલા અનેક લોકો માટે પણ પ્રેરણાદાયક

રાજકોટ, ૨ વર્ષથી સૌરાષ્ટ્રમાં જન્માષ્ટમીનો મેળો યોજાયો ન હતો ત્યારે આ વર્ષે રાજકોટ શહેરમાં ૧૭ થી ૨૧ ઓગસ્ટ દરમિયાન વાર્ષિક જન્માષ્ટમી મેળાનું આયોજન કરવામાં આવશે. બે વર્ષ બાદ યોજાઈ રહેલા મેળાને લઈને રાજકોટ જિલ્લા વહીવટી તંત્રએ તૈયારીઓ પૂર્ણ કરી લીધી છે. રાજકોટ જિલ્લા કલેક્ટર અરુણ મહેશ બાબુના જણાવ્યા મુજબ આ વર્ષે શહેર પોલીસ તેમના શસ્ત્રાગારમાં શસ્ત્રોનું પ્રદર્શન કરશે, જ્યારે રાજકોટ મહાનગરપાલિકા, જિલ્લા પંચાયત અને કલેક્ટર કચેરી મેળા દરમિયાન સરકારી યોજનાઓનો પ્રચાર કરશે. રાજકોટ જિલ્લા વહીવટી તંત્ર દ્વારા આગામી વિધાનસભાની ચૂંટણી માટે મતદાન અંગે જાગૃતિ લાવવા મેળાનો ઉપયોગ કરવાનો નિર્ણય લેવાયો છે. તેઓ પ્રથમ વખતના મતદારોને મતદાર યાદીમાં વિગતો અપડેટ કરવા માટે પણ પ્રોત્સાહિત કરશે. રાજકોટના આ લોક મેળાનું ઉદ્દઘાટન મુખ્યમંત્રી ભૂપેન્દ્ર પટેલ કરે તેવી શક્યતા છે. રાજકોટ જિલ્લા પ્રશાસન દ્વારા મેળાની આવકના ૨૫ ટકા મુખ્યમંત્રી રાહત ફંડમાં દાન કરવાનો પણ નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. આ જન્માષ્ટમી લોક મેળા દરમિયાન પીરસવામાં આવતા ખોરાકની ગુણવત્તા ચકાસવા માટે એક વિશેષ ડ્રાઇવ યોજવામાં આવશે. રાજકોટ વહીવટી તંત્ર દ્વારા રાઈડ ફી અને ખાદ્ય ચીજવસ્તુઓની કિંમત પર પહેલેથી જ મર્યાદા મૂકી દીધી છે. સંકલન સમિતિ, અમલ સમિતિ અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ સમિતિ જેવી વિવિધ સમિતિઓની રચના કરવામાં આવી હતી. અધિક નિવાસી કલેક્ટર કે. બી. ઠક્કરે તમામ સમિતિઓના વડાઓને મેળા માટે કામ શરૂ કરવા સૂચના આપી હતી. પોલીસ અધિકારીઓને મેળામાં કાયદો અને વ્યવસ્થા, સીસીટીવી કેમેરા, સુરક્ષા, ટ્રાફિક, પાર્કિંગ અને ઈમરજન્સી હેલ્પલાઈન નંબરની કાળજી લેવા માટે કહેવામાં આવ્યું છે. મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનને ફાયર સેફ્ટી, આરોગ્ય સુવિધાઓ અને ખાદ્યપદાર્થોની ગુણવત્તાની ચકાસણીનું ધ્યાન રાખવા જણાવાયું હતું. આ મેળો સૌરાષ્ટ્રના લોકો માટે ખૂબ જ રાહ જોવાતી ઘટના છે અને જેઓ સૌરાષ્ટ્રના વતની છે, પરંતુ અન્યત્ર સ્થાયી થયા છે, તેઓ પણ આ કાર્યક્રમમાં જોડાય છે. એક અંદાજ મુજબ, આ મેળા દરમિયાન લગભગ ૧૦ લાખ લોકો રાજકોટ આવે છે. ૧૫૦ થી વધુ સ્ટોર્સ, રાઈડ્સ અને અન્ય પ્રવૃત્તિઓ મૂકવામાં આવી છે અને મેળો પાંચેય દિવસ ૨૪ કલાક ચાલે છે. ઉલ્લેખીય છે કે, સૌરાષ્ટ્રના લોકોને બે વર્ષના લાંબા ગાળા બાદ રાજકોટમાં જન્માષ્ટમીનો મેળો માણવાની તક મળશે. કોવિડ રોગચાળાનેધ્યાનમાં રાખીને ૨૦૨૦ અને ૨૦૨૧ માં મેળો રદ કરવામાં આવ્યો હતો. રાજકોટ કલેક્ટર લોકમેળા સમિતિના વડા છે. રેસકોર્સ મેદાનમાં ૧૭ઓગસ્ટથી ૨૧ ઓગસ્ટ સુધી પાંચ દિવસીય જન્માષ્ટમી લોકમેળાનું આયોજન કરવામાં આવશે. બે વર્ષ બાદ યોજાઈ રહેલા મેળાને લઈને રાજકોટ જિલ્લા વહીવટી તંત્રએ તૈયારીઓ પૂર્ણ કરી લીધી છે. રાજકોટ જિલ્લા કલેક્ટર અરુણ મહેશ બાબુના જણાવ્યા મુજબ આ વર્ષે શહેર પોલીસ તેમના શસ્ત્રાગારમાં શસ્ત્રોનું પ્રદર્શન કરશે, જ્યારે રાજકોટ મહાનગરપાલિકા, જિલ્લા પંચાયત અને કલેક્ટર કચેરી મેળા દરમિયાન સરકારી યોજનાઓનો પ્રચાર કરશે.

આ તે માણસ કે હરતુંફરતું રોજગાર વિનિમય કેન્દ્ર?

ટીનેજમાંથી હમણાં જ બહાર નીકળેલો કોઈ યુવાન હોય, ૨૧મા વર્ષમાં પ્રવેશ્યો હોય તેવો હજુ તો ભણતરના છેલ્લા વર્ષમાં હોય એવો કોઈ યુવાન તેની જ ઉંમરના યુવાનોને સારી જૉબ મેળવવામાં મદદ કરે, તેમની કળાઓને વિકસિત કરવામાં પોતાનાથી બનતું બધું જ કરી છૂટે જેથી કરીને તેમને ભવિષ્યમાં યોગ્ય કામ અને વળતર મળી રહે, તેની સાથે સાથે પોતાના પણ સ્ટાર્ટઅપ યોજના હેઠળ બે સફળ વ્યવસાય ચલાવે એવા કેટલા લોકો હશે? આનો જવાબ તો એ જ મળે કે આટલી નાની ઉંમરમાં આટલાં બધાં કામ કરનારા બહુ જ ઓછા હોય. પરંતુ તેલંગણાનો આ સાઈ અભિનય ચેપુરી નામનો ફાઈનલ યર બી.ટેક. કૉમ્પ્યુટર એન્જિનિયરિંગનો વિદ્યાર્થી આવાં અનેક કાર્યો સફળતાપૂર્વક કરી શક્યો છે. ૨૦૧૭માં તેણે શરૂ કરેલા 'મેઈક ઈટ મેમોરેબલ' નામના સાહસ દ્વારા લગભગ ૮૦ જેટલા ફોટોગ્રાફર્સ અને વિડિયોગ્રાફર્સને સારી એવી આવક અપાવતા રોજગાર ઉપલબ્ધ કરાવવામાં નિમિત્ત બન્યો છે.

તેલંગણાના એક નાનકડા ગામમાં જન્મેલો આ અભિનય નજીકના એક શહેરમાં એક સગાને ત્યાં ઊછર્યો. તેના પિતા આમ તો એક સફળ વેપારી હતા, પણ કમનસીબે ધંધામાં ખોટ આવી અને દેવાદાર બની ગયા.

અભિનયના શબ્દોમાં જ કહીએ તો એ સહજતાથી પોતાના ભૂતકાળને વાગોળતાં કહે છે કે, 'હું જ્યારે નાનો હતો ત્યારે અમારા કુટુંબની ગણના અતિ શ્રીમંત કુટુંબોમાં થતી. જોકે, બીજાઓને આર્થિક મદદ કરવાની મારા પિતાજીની વૃત્તિએ તેમને જ દેવાદાર બનાવી દીધા. નુકસાન થતું હોવા છતાં મારા પિતાજીએ બીજાને મદદ કરવાનું છોડ્યું નહીં. મેં પણ ખરાબમાં ખરાબ સંજોગોમાંય બીજાને મદદ કરવાના પિતાજીના વારસાને જાળવી રાખ્યો છે. તેમના કારણે જ મને 'મેઈક ઈટ મેમોરેબલ' નામનું આ સાહસ શરૂ કરવાની પ્રેરણા મળી છે.''મારો ખાસ ઉદ્દેશ તો એ હતો કે એવા યુવાનોને મદદ કરવી જેમની પાસે ખાસ ટેલેન્ટ હોય કે કોઈ કળામાં નિપુણ હોય. ફોટોગ્રાફી કે વિડિયોગ્રાફીમાં હોશિયાર હોય, પરંતુ તેમનામાં કોઈ કોર્પોરેટ સાથે વાતચીત કરવામાં કે પોતાના કામને પ્રેઝન્ટેબલ રીતે રજૂ કરવાની કુશળતા ન હોય તેમને હું મદદ કરવા લાગ્યો.

જાણીતી કેમેરા બનાવતી કંપનીથી લઈને ફિલ્મ ઈન્ડસ્ટ્રીઝનાં અનેક પ્રોડક્શન હાઉસ સુધી મેં આ લોકોનું કામ પહોંચાડ્યું છે. મેં આવો જ એક નોકરી મેળવવા માટેનો પ્લેસમેન્ટ પ્રોજેક્ટ અમારી યુનિવર્સિટીના કેમ્પસમાં જ યોજ્યો, જેમાં મને અમારા પ્રોફેસરોનો સહકાર પણ મળ્યો. આ ઈવેન્ટમાં લગભગ ચાલીસેક જેટલા યુવાનોને વર્ષેદહાડે સાડાપાંચ લાખ રૂપિયા કમાવી આપતી નોકરીઓ મળી.'

ત્યાર બાદ તો અભિનયે આવી બીજી બે ઈવેન્ટ યોજી જેમાં બીજા ૪૦ જણાને સારા એવા પગારવાળી નોકરીઓ મળી. આટલા અનુભવ બાદ હવે અભિનયને આ કામમાં સારી એવી ફાવટ આવી ગઈ છે અને કંઈ પણ ટેલેન્ટ કે કળા ધરાવતા યુવાનને સારું વળતર ધરાવતી નોકરી મેળવી આપવામાં ખૂબ મદદ કરે છે. પોતાની વાત આગળ ધપાવતાં અભિનય કહે છે કે, 'હું હંમેશાં કોઈ એનજીઓ અને સમાજકલ્યાણ કરતી સંસ્થાઓના સંપર્કમાં રહું છું જે મને આવા રોજગાર મેળાઓ યોજવામાં મદદ કરે છે. હું જે યુનિવર્સિટીમાં ભણ્યો એમાંય મને ઘણું શીખવા મળ્યું. ઈવેન્ટ કેમ યોજવાથી માંડીને યોગ્ય વ્યક્તિને યોગ્ય નોકરી સુધી કેવી રીતે પહોંચાડી શકાય એ મને અમારા યુનિવર્સિટી કેમ્પસમાંથી શીખવા મળ્યું. વળી જે લોકોને પણ નોકરી અપાવી તેમાં અમારી યુનિવર્સિટીના કોઈ નથી, પણ દેશના અન્ય વિસ્તારોમાંથી આમંત્રિત કરાયેલા વિદ્યાર્થીઓને અમે નોકરીઓ અપાવી છે. ફોટોગ્રાફર્સ અને વિડિયોગ્રાફર્સમાં કુશળતા ધરાવતા યુવાનોને નોકરી અપાવવા ઉપરાંત અભિનય હવે ઈલેક્ટ્રિશિયન્સ, મિકેનિક્સ, કડિયા અને અન્ય વ્યાવસાયિક લોકોને પણ યોગ્ય રોજગાર અપાવવાની ઈચ્છા રાખે છે. આ ઉપરાંત અભિનય ભાતભાતની કળા અને શિક્ષા યુવાનો શીખી શકે તેના માટે પણ કાર્યરત છે.

હૈદરાબાદથી ૪૦ કિ.મી. દૂર આવેલા એક ગામનો ખેડૂતપુત્ર પેદપ્પુરમ શિવકુમાર અભિનયનો આભાર માનતાં કહે છે કે 'અભિનયના માર્ગદર્શનને લીધે હું સફળ કેમ્પસ એમ્બેસેડર બની ગયો છું. આ એમ્બેસેડરનું કામ કોર્પોરેટ અને યુનિવર્સિટી વચ્ચે વાતચીત કરાવી રોજગાર મેળા યોજવાનું હોય છે. મારી કોલેજના પ્રથમ વર્ષથી જ હું અનેક વિદ્યાર્થીઓને સારી નોકરી મેળવી આપવામાં નિમિત્ત બન્યો છું. જેટલા લોકોને રોજગાર મળે તેના પર મને કમિશન ચૂકવવામાં આવે છે. હું ઈવેન્ટ ફોટોગ્રાફી અને ફોટો એડિટિંગનું કમ પણ કરું છું. આ બધી અભિનય સરની સલાહ અને માર્ગદર્શનને આભારી છે.'

જોકે અભિનયના આ સાહસ 'મેઈક ઈટ મેમોરેબલ (એમ. આઈ. એમ.)માં કોઈ રોકાણકારોએ રોકાણ કર્યું નથી. અભિનયને પણ એવા કોઈ રોકાણની અપેક્ષા નથી. પણ હા, એ જેને નોકરી મળી હોય તેની પાસેથી સામાન્ય ફી લેવાનું વિચારે છે જેથી તેનો ઉપયોગ જુદી જુદી યુનિવર્સિટી અને કોર્પોરેશનમાં તાલીમ આપતા પ્રશિક્ષકોને મહેનતાણું ચૂકવવા માટે કરવા માગે છે. આ ઉપરાંત અભિનયે આટલી નાની ઉંમરમાં બીજુ પણ એક સાહસ ખેડ્યું છે. ૨૦૨૦માં એન્વાઈરોપ્રોમિસ નામની એક સંસ્થા ખોલી છે તેનો ઉદ્દેશ ખેડૂતોને નવા જમાનાની આધુનિક ટેક્નોલોજીથી અવગત કરાવવાનો છે. આ ટીમ હેઠળ તેની યુનિવર્સિટીના એગ્રિકલ્ચર વિદ્યાર્થીઓ અત્યાર સુધી પંજાબના વીસેક ખેતરોમાં કામ કરતા ખેડૂતોને ખેતીવાડીનું આધુનિક જ્ઞાન આપવામાં સફળ રહ્યા છે. અભિનયે આ સ્ટાર્ટઅપ યોજના હેઠળ અત્યાર સુધીમાં ૮૦ જેટલા ખેડૂતોને આધુનિક ઢબની ખેતીવાડી શીખવી છે અને તેમનાં ઓર્ગેનિક ઉત્પાદનોને પોતાની જ એક વેબસાઈટ દ્વારા વેચવામાં મદદ કરી છે. તેની એક એપ ઓર્ગેનિક ખેતીવાડી કેવી રીતે કરવી તે પણ ખેડૂતોને શીખવે છે અને તે પણ ૫૦ જેટલી જુદી જુદી ભાષાઓમાં. આટલી નાની ઉંમરમાં આ યુવાનનાં સપનાં તો જાણે અટકવાનું નામ જ લેતાં નથી. તે વેસ્ટમાંથી બેસ્ટ કેવી રીતે બનાવવું અને નકામી ચીજોને રિસાઈક્લિંગ કરીને કેવી રીતે ઉપયોગમાં લેવી એ પ્રોજેક્ટ પર પણ કામ કરી રહ્યો છે.

આવાં બધાં કામ માટે ફંડ મળી રહે તે માટે તે અનેક કંપનીઓ અને તેલંગણા સ્ટાર્ટઅપ હબ સાથે પણ વાટાઘાટો ચલાવી રહ્યો છે. બેસ્ટ ઓફ લક અભિનય.

સુંદરતા પર ફક્ત મહિલાઓનો ઈજારો નથી

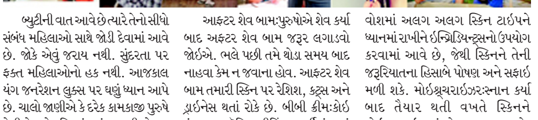

બ્યુટીની વાત આવે છે ત્યારે તેનો સીધો સંબંધ મહિલાઓ સાથે જોડી દેવામાં આવે છે. જોકે એવું જરાય નથી. સુંદરતા પર ફક્ત મહિલાઓનો હક નથી. આજકાલ યંગ જનરેશન લુક્સ પર ઘણું ધ્યાન આપે છે. ચાલો જાણીએ કે દરેક કામકાજી પુરુષે તેની સેલ્ફ કેર કિટમાં ક્યાં છ બ્યુટી પ્રોડક્ટ રાખવાં જોઈએ.

ફેસવોશ:મહિલાઓની સરખામણીમાં પુરુષોના શરીરમાંથી પરસેવાની વાસ ખૂબ આવે છે, તેથી તેમના માટે ફેસવોશનો ઉપયોગ કરવો જરૂરી બની જાય છે. જે બેગને હંમેશાં તમે તમારી સાથે રાખતા હોવ તેમાં એક પરફ્યુમની બોટલ અવશ્ય રાખો. પુરુષોની અનુકૂળતાને ધ્યાનમાં લઈને બજારમાં પોકેટ પરફ્યુમ પણ ઉપલબ્ધ થયાં છે.

આફ્ટર શેવ બામ:પુરુષોએ શેવ કર્યા બાદ આફ્ટર શેવ બામ જરૂર લગાડવો જોઈએ. ભલે પછી તમે થોડા સમય બાદ નાહવા કેમ ન જવાના હોવ. આફ્ટર શેવ બામ તમારી સ્કિન પર રેશિઝ, કટ્સ અને ડ્રાઈનેસ થતાં રોકે છે. બીબી ક્રીમ:કોઈ ફંક્શન, ઓફિસ મીટિંગ, પાર્ટીમાં જતાં પહેલાં પુરુષોએ તેમના ચહેરા પર બીબી ક્રીમ લગાવવી જોઈએ. એ ચહેરા પરના પિંપલ્સ અને કાળા ધબ્બા છુપાવવામાં મદદ કરે છે. બીબી ક્રીમ તમારા લુકને આકર્ષક બનાવવામાં મદદ કરી શકે છે. ફેસ વોશ:સામાન્ય રીતે પુરુષો નાહવાના સાબુથી મોઢું ધોઈ નાખે છે. તેમને લાગે છે કે ફેશ વોશ જેવી વસ્તુથી તેમને કોઈ લેવા-દેવા નથી. જોકે, એવું બિલકુલ નથી. ફેસ વોશમાં અલગ અલગ સ્કિન ટાઈપને ધ્યાનમાં રાખીને ઈન્ગ્રિડિયન્ટ્સનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, જેથી સ્કિનને તેની જરૂરિયાતના હિસાબે પોષણ અને સફાઈ મળી શકે. મોઈશ્ચરાઈઝર:સ્નાન કર્યા બાદ તૈયાર થતી વખતે સ્કિનને મોઈશ્ચરાઈઝરનું પોષણ જરૂર આપો, જેથી સ્કિન શુષ્ક ન રહે. એવું નથી કે મોઈશ્ચરાઈઝર સુંદર દેખાવા માટે લગાડવામાં આવે છે. ઠંડીમાં સ્કિનની ડ્રાઈનેસને કારણે ખંજવાળ ન આવે તે માટે પણ મોઈશ્ચરાઈઝર લગાડવું પડે છે.

લિપ બામઃજો તમને એમ લાગતું હોય કે તમને લિપ બામની જરૂર નથી તો તમે સંપૂર્ણ રીતે ખોટા છો. લિપ્સ ફાટેલા હોય તો તે તમારા સંપૂર્ણ ચહેરાનો લુક ખરાબ કરી દે છે. આપણી સ્માઈલ આપણા વિશે ઘણું બધું કહી દે છે. જો ફાટેલા હોઠને કારણે તમે હસી પણ ન શકો તો તમારી ઈમ્પ્રેશન ડાઉન થઈ શકે છે.

Printed & Published by Mayur C. Bhatt on behalf of Kalyani Pub. Pvt. Ltd Printed at : Dharti Printers C-3, Shankar Chember, Nr. Fadia Chamber, Asharam Road, Ahmedabad-2. Published From: 37/ A, Rajlaxmi Tanament, Opp. Rami Vidhyalaya, Laxmipura, Gorva,Vadodara